

Хименино ХРАМСКО ЧУДО

Аутор Гленда Мендес де Лопез
(Засновано на истинитој причи)

Химена је била нервозна. Али је знала је да ће јој Господ помоћи.

Ова прича се одиграла у Гвајемали.

Химена је ушла у ауто и везала свој појас. Она и њени родитељи су на путу за храм. То ће бити њен први пут да ради храмска крштења. Тата ће је крстити за неке од њених предака. Химена је једва чекала!

Али тада је Химена помислила на нешто због чега је унутра осећала панику. „Тата“, рекла је, „шта је са мојом пумпом?“

Химена има дијабетес типа 1. Да би остала здрава, увек је носила мали уређај који се зове инсулинска пумпа како би јој помогла у контроли нивоа шећера у крви. Ако би пре-дуго била без ње, не би се осећала добро.

„Хоће ли ми дозволити да је носим у храму?“ Упитала је Химена. Њено срце је убрзано куцало. „Шта ће се догодити кад уђем у воду?“

„Биће све у реду, рекао је тата. Можеш носити своју пумпу док не уђеш у воду. Онда

ће ти мама помоћи да је ставиш одмах када изађеш.“

Мама климну главом. „А ако почнеш да се осећаш лоше док обављате крштења, само реци тати и можете престати.“ Мама јој је стисла руку. „Бићемо с тобом све време.“

„У реду“, рекла је Химена. Још увек је била нервозна. Али су јој мама и тата помогли да се осећа мало боље.

Када су стигли, Химена је држала маму и тату за руке док су ишли према вратима храма. Чим је ушла унутра, Химена је осетила топлину и утеху. Знала је да јој Свети Дух говори да ће јој Небески Отац помоћи, иако је била нервозна. Све ће бити у реду, баш као што је тата рекао.

Химена се пресвукла у белу одећу. Онда је мама помогла Химени да скине своју пумпу. „Биће то на само неколико минута“, рекла је мама. Загрлила је Химену.

Химена је ушла у воду. Тата је чекао. Пружио је руку и помогао јој да сиђе низ степенице.

Тата је изговорио молитву крштења и уронио је Химену у воду. Када је изашла, Химена се смешила. Онда су урадили још неколико крштења.

„Осећаш ли се добро?“ Тата јој је прошаптао на уво.

„Да“, рекла је Химена.

Тата ју је крстио за још неколико људи. „Можеш ли још?“ упитао је поново.

„Да“, рекла је Химена.

Након последњег крштења, мама је помогла Химени да поново стави своју пумпу и проверила ниво Химениног шећера у крви. Мама се насмешила. Био је нормалан! Био је као да Химена није уопште скидала своју пумпу.

После тога су отишли у мању просторију. Тата је положио своје руке на Хименину главу. Потврдио је за члана Цркве Исуса Христа светаца последњих дана за оне који су умрли а за које се крстила. Сада њени преци могу да изаберу да се придруже Цркви Исуса Христа!

На кућној вечери следеће недеље, Химена и њени родитељи су разговарали о свом храмском путовању. „Храм је Дом Господњи“, рекао је тата. „Када тамо идемо, можемо имати чуда у својим животима.“

„Каква чуда?“ упитао је Хименин мали брат Пабло.

„Била сам нервозна што сам скинула инсулинску пумпу да бих ушла у воду“, рекла је Химена. „Али док сам се крстила, нисам се уопште осећала болесно. То је било чудо!“ Химена се смешила. „И мада сам се плашила, Свети Дух ми је помогао да осећам мир. И то је било чудо.“ ●

АУТОРКА ИЛУСТРАЦИЈЕ АЛИСА ПИТЕРСЕН

Када вам је Свети Дух помогао да осећате мир?